

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De missis ad prædicandum 72. discipulis. Luc. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

IV. *De missis ad prædicandum septuaginta
duobus discipulis. Luc. 10.*

I. **D**esignauit & alios septuaginta duos: Et misse illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem & locum, quo erat ipse venturus, dans illis potestatem curandi infirmos, & iubens annunciare appropinquans regnum Dei. Quod ardenter Saluator salutem omnium sitiebat, eò plures in eadem promouenda cooperatores cooptabat, quos in charitate fraterna perfectos, in vniione & mutua benevolentia eximios, in vita innocentia conspicuos esse volebat, ideo binos tanquam sibi inuicem consiliarios, collaboratores, & conuersationis testes futuros mittebat. Idem in hodiernum usq; diem præstat, nunc hos nunc illos in collegas suos in tam sancto opere animarum salutem procurandi ascendo, quos eò plures, ideoq; virtutibus excellentiores nunc optat, quod maiore animarum messem, & idoneorum operariorum raritatem nouit. Zelus animarum, feroor proficiendi in charitate & exemplari conuersatione.

II. Minatur Ciuitati illos recipere nolenti. *Dico vobis, quia Sodomia in illa die*

die remissius erit, quam illi ciuitati Deinde exprobrat Corozaim, Bethsaidæ, & Capharnaō incredulitatem & obstinationem: *Va tibi Corozaim, va ibi Bethsaida; quia si in Tyro & Sidone facta fuissent virtutes qua factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedentes pœniterent.*
Audiat & horreat hoc æternum vox peccator ingratus, & religiosus tepidus, qui tot peculiaribus inspirationibus illustratus, tot gratijs extraordinarijs præuentus, nec ad seriam emanationem cor emolliri, nec ad feruens perfectionis studium accendi sinit, atque ita se gerit, ut merito de illo Deus per Isaiam conqueri possit: *Quis cœcus nisi seruus meus, & fārdus nisi ad quem nuntios meos misi?* O quam horrendum tales manet iudicium! *Cui enim multū datum est, multum queretur ab eo.* Horror ingratitudinis & tepiditatis.

Isa. 42:3

Luc. 12:3

III. Reuersi sunt autem Septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam demonia subyiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: Videbam Satanam sicur fulgor de cœlo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virutem inimici, & nihil vobis nocebit. Veruntamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subyiciuntur:

Qq 3

gau-

gaudete autem, quod nomina vestra scripta
sunt in cœlis. Quanto gaudio illos ad se
reuersos, & reportantes cum exulta-
tione manipulos suos Dominus exce-
perit, prævidens in illis eximios fru-
ctus tot animarum ex Orci faucibus
ereptarum, à tot zelosis seruis Dei in
in cœlestè horreum olim congregan-
dos ! Quàm sollicitè nihilominus eos
contra vanæ gloriolæ titillationes pre-
munit, Luciferi superbientis casu illi-
lis ob oculos ponendo, humilem gra-
tiæ gratis datæ agnitionem inculcan-
do : simulq; illos ad intimum gratiu-
dinis affectum incitat, magnitudinem
beneficij æternæ & gratuitæ præde-
stinationis ipsis collati superextolle-
do, longe q; ceteris gratijs datis præfe-
rendo ! Quanta cum humilitate, gra-
titudine & gaudio perfectè Deo men-
to seruire deberet, quisquis se accen-
sperat ijs, quorum nomina scripta sunt
in cœlis ! Feruor humili, grato hi-
larique animo se totum di-
uino seruitio impen-
dendi.